

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Abdiae Babyloniae Primi Episcopi Ab Apostolis Constitviti, de historia certaminis Apostolici, libri decem

Abdias <Babylonius>

Coloniae, 1576

VD16 B 5299

Liber Secvndvs Historiæ Apostolicæ, ab Abdia Babyloniæ Episcopo
Hæbraicè conscriptæ, & in linguam Latinam ab Africano versæ, de rebus à
beato Paulo Apostolo & gentium doctore hinc inde gestis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45288

LIBER SECVNDVS HI-
storiae Apostolicae, ab Abdia Baby-
lonia Episcopo Habraicè conscri-
pta, & in linguam Latinam ab
africano versa, de rebus à beato
Paulo Apostolo & gentium docto-
re hinc inde gestis.

Hic vir quidam in Hie-
 rusalem, de tribu Benia-
 min, nomine Saulus, eru-
 ditissimus in libris Moy-
 si, & cunctis legis cære-
 monijs, quæ tunc secundum literam
 gerebantur, nihil in his mysticum
 sentiens, aut aduertens. Hic deuasta-
 bat Ecclesiam Dei, ingrediens do-
 mos, & trahens viros ac mulieres in
 carcerem: & multos quotidie con-
 gregabat. Igitur cum adhuc spira-
 ret minas & cædes in Apostolos Do-
 mini, accessit ad principem Sacerdo-
 tum, & petijt ab eo epistolas in Da-
 mascum ad Synagogas, vt si quos in-
 uenisset huius viæ viros ac mulie-
 res, vinctos perduceret in Hierusa-
 lem. In eo proposito cum iter faceret,
 conti-

conti-

contigit vt appropinquaret Damasco, & ecce subito circumfulsit eū lux de cælo, & cadens in terram audiuit vocem dicentē sibi: Saule Saule, quid me persequeris? Durum est tibi contra stimulum calcitrare. Qui dixit: Quis es Domine? Et ille: Ego sum Iesus, quem tu persequeris. Sed surge, & ingredere ciuitatem, & dicetur tibi, quid te oporteat facere. Viri autem illi qui comitabantur, stabant cum eo stupefacti, audientes quidem vocem, neminem autem videntes. Surrexit quoq; Saulus de terra, apertisq; oculis nihil videbat. Ad manus autem illum trahentes, introduxerūt Damascum. Et erat ibi tribus diebus non videns, & neque manducabat, neq; bibeat. Erat verò discipulus Christi quidam Damasci, nomine Ananias, & dixit ad illum in visu Dominus: Anania. Et ille ait: Ecce ego Domine, Et Dominus ad illum: Surge, vade in vicum qui vocatur rectus, & quære in domo Iudæ Saulum nomine Tarsensium. Ecce enim orat ipse, & expectat te, vt introiens imponas sibi manus, vt visum recipiat. Respondens autem Ananias, inquit: Domine, audiui à multis

*Horum
mnum*

multis

multis de viro hoc, quanta in la fan-
ctis tuis fecerit in Hierusalem. Et hic
habet potestatem à principibus Sa-
cerdotum, alligandi omnes qui inuo-
cant nomen tuum. Tum Dominus:
Vade (ait) quoniam vas electionis
mihi est iste, vt portet nomen meum
coram gentibus, & Regibus, & filijs
Israël. Ego enim ostendam illi, quan-
ta oporteat eum pro nomine meo pa-
ti. Et abiit Ananias, & introiuit in
domum, & imponens ei manus dixit:
Saul frater, Dominus misit me Ie-
sus, qui apparuit tibi in via, qua ve-
niebas, vt videas, & implearis Spiri-
tu sancto. Et confestim ceciderunt ab
oculis eius tanquam squamæ, & vi-
sum recepit. Et surgens baptizatus
est: & cum accepisset cibum, confor-
tatus est. Mansit autem cum discipu-
lis qui erant Damasci, per aliquot
dies: & continuò in Synagogis pas-
sim prædicabat Iesum, quoniam hic
est filius Dei. Quod cum viderent, stu-
pebant omnes, & dicebant: Nonne
hic est, qui expugnabat in Hierusa-
lem eos, qui inuocabant nomen istud:
& huc ad hoc venit, vt vinctos illos
duceret ad Principes Sacerdotum?
Inte-

*fit memio in
Apostolorū
actis cap. 9.
Quare vel
Abdias illa
ex Luca, vel
Lucas ex
Abdia sum-
psit.*

Intercā Saulus conualefcebat quotidie, & confundebar Iudæos, qui habitabant Damasci, affirmans, quoniā hic est Christus Iesus filius Dei: Cum implerentur autem dies multi, consilium inierunt Iudæi, vt eum interficerent: Sed hæ insidiæ Saulo statim notæ factæ sunt. Custodiebant enim portas die ac nocte, vt eum comprehenderent. Sed accipiētes eū discipuli eius nocte, demiserunt per murū submittētes in sporta. Itaque cū venisset postea in Hierusalem, tentabat se iungere discipulis Christi. At illi timebant eum, non credentes quia esset discipulus. Barnabas autē adprehensum illum dixit ad Apostolos, & narrauit illis, quomodo in via vidisset Dominum, & quomodo locutus fuerit sibi, & quæ Damasci egerit cum fiducia in nomine Iesu. Ex hoc autē tempore Saulus, qui & Paulus, cum euangelizaret Christum in multis ciuitatibus, venit Lystrā. Et erat ibi quidam infirmus pedibus, sedens claudus ex vtero matris suæ, qui nunquam ambulauerat. Hic vbi audiuit Paulum loquentem, intuebatur eum fortiter. At Saulus, videns quia haberet

beret fidem, vt saluus fieret, dixit magna voce: Surge, & sta super pedes tuos rectus. Et exiuit statim homo ille, & ambulabat. Turbæ autē cūm vidissent quod fecerat Paulus, leuaerunt vocem suam dicentes: Verè hic minister Dei est, qui tanta facit in Israël: Factum est autem, euntibus nobis ad orationem, puellam quandam habentem spiritum Pythonis obuicare, quæ quæstum magnum præstabat dominis suis diuinando. Hæc subsequuta nos paululum, clamabat dicens: Isti homines serui Dei excelsi sunt qui adnunciāt vobis viam salutis. Hoc autē faciebat multis diebus. Dolens igitur Paulus, dixit spiritui: Præcipio tibi in nomine Iesu Christi, exi ab ea, & exiuit ab ea eadem hora. Postea verò cūm venissent quidam ex discipulis cum eo in Asiam, disputabat in schola Tyranni per biennium: ita vt omnes qui erant in Asia, audirent verbum Dei, Iudæi atque Gentiles, virtutesque non modicas Deus faciebat per manus Pauli, ita vt etiam supra languidos deferrentur à corpore eius sudaria & semicineta, & recedebant ab

Hæc historia paulò suis explicatur. cap. 16.

Act. & facta esse Philippis Macedonia referatur à Luca, à

quo fortè Abdiam sumpsisse credendum est.

Hoc alij & Romae contigisse scribunt, & nomen adolescenti Patroclum indidere, quem Neronis fuisse scribunt pocillatorem.

Hæc profectio S. Pauli in Miletum prolixius recitatur ca. 27. Act. Nō enim spon-

ab eis languores, & spiritus nequam egrediebantur. In vna autem sabbatorum cū venissemus ad frangendum panem, Paulus disputabat eis, profecturus in crastinum: protraxitque sermonem vsque in mediam noctem. Erant autem lampades copiosæ in cænaculo, vbi eramus congregati. Sedens autem quidam adolescens nomine Eutyclus super fenestram, cū mergeretur somno graui, disputante diu Paulo, depressus somno, cecidit de tertio cænaculo deorsum, & sublatus est mortuus. Ad quem cū descendisset Paulus, incubuit super eum, & complexus dixit: Nolite turbari. Anima enim ipsius in eo est. Ascendensque rursus, fregit panem: & cū gustasset, sermonem protraxit vsque in lucem. Interea adducunt puerum viuentem, qui ex casu obierat, & consolati sunt omnes non minimum. Post hæc Paulus, ascensa naui, venit in Insulam quæ dicitur Miletus. Barbari verò præstabant non modicam humanitatem nobis, & accensa pyra reficiebāt nos omnes propter imbrem qui imminebat, & frigus. Cumque congregasset Paulus samento-

mentorum aliquantam multitudi-
 nem, & imposuisset super ignem, vi-
 pera à calore prorupit, inuasitq; ma-
 num eius. Vt verò viderunt barbari
 pendentem bestiam de manu eius, ad
 inuicem dicebant: Vtiq; homicida est
 homo hic, qui cum euaserit de mari,
 ultio non permittit eum viuere. Et il-
 le quidem excutiens bestiam in ignem,
 nihil mali passus est. At illi existima-
 bant eum in tumorem conuertendū,
 & subitò casurum, ac moriturū. Cum
 autem illis sperantibus & videnti-
 bus, Paulo nihil mali fieret: conuer-
 tentes se dicebant, eum esse Deum, In
 locis autem illis erant prædia Prin-
 cipis, nomine Publij, qui nos susci-
 piens triduo, benignè exhibuit. Con-
 tigit autem patrem Publij febribus
 & dysenteria vexatum, iacere. Ad quē
 Paulus ingressus, cum orasset, & im-
 posuisset ei manus, saluauit eum. Quo
 facto omnes qui in insula habebant
 infirmitates, accedebant, & curaban-
 tur ab eo. Qui etiam multis honori-
 bus Paulum sunt profecuti. * Exinde
 nauigans venit Romam, ibique solu-
 tus à vinculis, mansit biennio toto
 in conducto suo, & suscipiebat om-
 nes

*te venerat
 in Miletum,
 sed Romanis
 missus à Fe-
 sto præside
 Iudæe, ad
 Cæsarem v-
 nacum Cen-
 turione Iu-
 lio & cohort
 te Italica
 quibus custo-
 diendus cum
 alijs captiuis
 erat traditus
 tempestate
 14. diebus et
 noctibus ia-
 tata navi,
 venerat ca-
 su ad littus
 Insule Mi-
 leti.*

* Hic multae res gestae à Paulo omituntur quas in Macedonia, Attica, Corintho, Asia Phrygia, Galatia, & Epheso pro verbo Christi gestit, quarum meminit tamen Luc. cap. Act. 13. 14. vsque ad 27. Porro missus erat Romam à Festo praefecto Iudae, et Agrippa Rege, qui ad Caesarem appellauerat.

nès qui ingrediebantur ad eum, praedicans subinde regnum Dei, & docens quae sunt de Domino Iesu Christo. Post crucem verò Petri, & elisionem Simonis magi, in vrbe adhuc libera manebat custodia: qui à corona etiam martyrij eadē die dispensatione diuina subtractus fuerat, vt per eū omnes gentes Euāgelij praedicatione impleverentur. Itaque cū Romā à Iulio centurione Paulus fuisset perductus, sub vnius militis duntaxat custodia constitutus, post tertium diem conuocauit primores Iudaeorum: cumque conuenissent in hospitium eius, loquebatur illis: Ego, viri fratres (inquit) nihil aduersus plebem faciens, aut consuetudinem maiorum, vincens ab Hierosolymis traditus sum in manus Romanorū, qui cū inquisitionē de me habuissent, constituerant me primò dimittere, eò quòd nulla esset causa mortis in me. Contradicientibus autē Iudaeis, coactus sum appellare Caesarem. Quam ob causam cū essem in itinere, rogavi vos videre & alloqui: Propter spem enim Israëlis hac sum catena circumdatus. At illi dixerunt ad eum: Nos neque literas accepimus

de te

de te à Iudæa, neque adueniēs aliquis fratrum adnunciauit nomen & conditionem tuam. Cupimus autem nūc ex te audire, quæ sentis. Nam de secta hac notum est nobis, quia vbique ei contradicitur. Igitur constituto die venerunt ad eum plurimi in hospitium, ex Iudæis. Quibus exponebat ille scripturas, testificās regnum Dei, suadensque eis ex lege Moyſi & Prophetis, à mane vsque ad vesperam docebat. Sed cū non omnes crederent in Iesum, dixit Paulus ad eos: Spiritus sanctus rectè per Esaiam locutus est: Vade ad populum istum, & dicas: Aure audietis, & non intelligetis: & vidētes videbitis, & nō poteritis perspicere. In crassatum est enim cor populi huius, & oculos compresserunt, ne fortè videant oculis, & auribus audiant & corde intelligant, & conuertantur, & sanem eos. Notum ergo cupio esse vobis, & gentibus missum esse hoc salutare Dei, & ipsos ad salutem venturos. Et cū hæc dixisset, exierunt ab eo Iudæi, magis inter se concertationes agitātes. Ipse autem Paulus mansit Romæ toto illo biennio, in conducto suo, & suscipiebat omnes qui

qui ingrediebantur ad eum prædicans regnum Dei, & docens quæ sunt de Domino Iesu Christo, cum omni fiducia, sine impedimento. Hæc dum Romæ Apostolus faceret, interea apud Neronem Cæsarē defertur, quod nō solum nouam superstitionem inueheret, verumetiam aduersus Imperium seditioes excitaret. Accersitus igitur, & interrogatus à Nerone, vt rationem doctrinæ suæ redderet, ita coram Cæsare locutus est: De doctrina quidem magistri mei, de qua interrogasti me, non eam capiunt, nisi qui fidem mundo pectore adhibuerint. Quæ enim pacis sunt & charitatis, docui, & per circuitū ab Hierusalem vsque in Illyricum repleui verbum pacis. Docui, vt homines se inuicem diligāt. Docui, vt inuicem se honore præueniant. Docui sublimes & diuites, se non extollere, & sperare in incerto diuitiarum, sed in Deum ponere spem suam. Docui mediocres, in victu & vestimento contentos esse. Docui pauperes, in sua egestate gaudere. Docui patres, filios suos docere disciplinam timoris Dei. Docui filios, obtemperare parentibus, & monitis salutari-

bus,

Hæc, que sequuntur omnia, in historia Actorū non habentur.

De Illyrico Orientali hæc intelligenda.

bus, Docui possidentes, reddere tributum sollicitudine. Docui negotiatores reddere vectigalia ministris Reipublicæ. Docui vxores, diligere viros suos, & timere eos quasi dominos. Docui viros, fidem seruare coniugibus, sicut illi seruari sibi pudorem omnibus modis volunt. Quod enim punit maritus in vxore adultera, hoc punit in marito adultero ipse pater & conditor rerum Deus. Docui præterea dominos, vt mitius cum seruis suis agant. Docui seruos, vt fideliter, & quasi Deo, ita seruiant dominis suis. Docui Ecclesiam credentium, vnum & omnipotentem, inuisibilem & incomprehensibilem colere Deum. Hæc autem mihi doctrina non ab hominibus, neque per hominem aliquem data est, sed per Iesum Christum, & patrem gloriæ, qui mihi de cælo locutus est. Et dum me mitteret ad prædicationem Dominus meus Iesus Christus, dixit mihi: Vade, & ego ero tecum, spiritus vitæ omnibus credentibus in me: & omnia quæcunque dixeris, aut feceris, ego iustificabo. Hæc cum dixisset Paulus, Nero Imperator obstu-

C

puit

*Sententia
mortis in
Paulū pro-
nunciata à
Nerone.*

puit : indignatusque postea, sententiam in eum mortis pronunciauit, vt capite afficeretur. Et cum ei de morte illius tardiùs nunciaretur, misit duos ex armigeris suis Nero, Feregam & Parthemium : qui euntes inuenerunt Paulum cum omni fiducia & libertate vniuersum populum de Christi mirabilibus instruente[m]. Hos cum vidisset Paulus se accedentes, hortabatur eos dicens: Venite filij, & vos credite in Deum, vt saluentur animæ vestræ, qui me & omnes credentes sibi per aduentum vnigeniti filij sui suscitauit, & in regno suo quod æternum est, collocauit. Qui responderunt dicentes : Nos quidem Paule, priùs ibimus ad Neronem, nuuciantes ei finem mortis tuæ. Tu autem ora pro nobis, vt credamus illi, quem tu prædicas Deum. Rogabant enim Paulum pro salute sua, vt baptizarentur. Tum rursus Apostolus: Post paululum (inquit) filij venite huc ad sepulchrum meum, & inuenietis duos viros orantes, Titum & Lucam : ipsi post me dabunt signum salutis. Et cum hæc dixisset, superuenerunt milites, qui correptum eum foràs, extra ciuitatem duxe-

HISTORIAE LIB. I. 51

duxerunt. [Paulus verò cum venisset ad locum supplicij, cōuertit se contra Orientem : & eleuatis manibus ac oculis suis ad cælum, diutissimè orauit. Et completa oratione, dedit pacem fratribus, qui eum secuti fuerant : & valefaciens eis, flexis genibus, crucisque se signo muniens, ceruicem præbuit percussori. E cuius gladio, defesto capite pro sanguine lac cucurrit, ita vt percussoris dextram lactea vnda perfunderet. Quod cum circumstantibus visum fuisset, obstupefacti omnes magnificauerunt Deum, qui tantam gloriã donauerat Apostolo suo. Cuius corpus Lucina Christi famula, secundo ab vrbe milliario via Hostiensis, in proprio prædio, differtum aromatibus sepeliuit. Passus est autē III. Kalend. Iulias, duobus iam à passione Petri elapsis annis, regnante domino nostro Iesu Christo, cui est apud æternum Patrem & Spiritum

sanctum honor & gloria

in sæcula sæculo-

rum, Amen.

C 2 LIBER

*Sancti Pauli
li corona
martyrij.*